

РЕШЕНИЕ

№ 11527

гр. София, 10.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

**ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева
Мария Владимирова**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5138** по описа за **2024** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „Баухаус България“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу Решение № 1655/06.04.2024 г., постановено по НАХД № 6372/2023 г. Софийският районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 20-ти състав. С решението е потвърдено наказателно постановление (НП) № 001630/06.02.2023 г. на директора на Регионална дирекция за областите София, Софийска, Кюстендил, Перник и Благоевград със седалище [населено място] към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при КЗП, с което на „Баухаус България“ ЕООД, на основание чл. 198 от Закона за защита на потребителите (ЗЗП) за нарушение на чл. 9, ал. 2 във вр. с. ал. 1 от ЗЗП е наложена „имуществена санкция“ в размер на 300 лева.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на съдебното решение. Твърди, че от съдържанието на процесното НП не става ясно какво административният орган счита за съществени характеристики на конкретните продукти, както и какво е констатирал по отношение съдържанието на етикетите. Навежда аргументи, че административният орган не е обсъдил възраженията на дружеството, което го е лишило от възможността да разбере в какво точно се изразява твърдяното нарушение, съответно нарушено е правото му на защита. От касационната

инстанция се иска да отмени решението на СРС, както и потвърденото с него НП.

В съдебно заседание касаторът „Баухаус България“ ЕООД, редовно призован, не изпраща представител.

Ответникът – директорът на Регионална дирекция за областите София, Софийска, Кюстендил, Перник и Благоевград към ГД „Контрол на пазара“ при КЗП депозира писмен отговор на касационната жалба, в която изразява становище за нейната неоснователност. Не се представлява в съдебното заседание.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд – София- град, XVI касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, от надлежна страна, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови решението си, СРС е приел от фактическа страна, че във връзка с постъпила в КЗП жалба на потребител - клиент на „Баухаус България ЕООД Търговски център за работилницата, дома и градината“ КД, инспектори при РД-София при КЗП на 22.11.2022 г. извършили проверка в магазин Баухаус в [населено място], [улица], при която установили, че Баухаус България ЕООД, в качеството си на търговец, предлага на потребителите за продажба стоки /10 вида електрически камини, в т.ч. камина 2 000 W с надстройка и ел. камина с надстройка VOLTAMAT, и над 50 вида аплици, полилеи и лампи/ с етикети на български език, които не съдържат задължителната информация по чл. 9, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗЗП – за производител и вносител, ако стоката е внос, и за нейните съществени характеристики, които потребителят трябва да има възможност да научи преди закупуване на стоката, а не след това - от опаковката ѝ. За проверката бил съставен Констативен протокол № К- 2757936/22.11.2022 г. Посоченото било преценено като нарушение на чл. 9, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗЗП, за което на „Баухаус България ЕООД на 24.01.2023 г. бил съставен АУАН № 001630, срещу който в законоустановения срок било депозирано пред административно наказващия орган писмено възражение. Въз основа на АУАН било издадено обжалваното пред СРС НП № 001630/06.02.2023 г. на директора на Регионална дирекция за областите София, Софийска, Кюстендил, Перник и Благоевград със седалище [населено място] към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при КЗП.

Изложената фактическа обстановка е приета от СРС въз основа на приобщените по делото писмени и устни доказателства. С оглед установеното от фактическа страна първоинстанционният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни длъжностни лица в изпълнение на възложените им функции и в законоустановените

срокове по чл. 34 от ЗАНН.

Настоящият касационен състав счита, че са правилни изводите на районния съд относно съответствието на АУАН и съставеното въз основа на акта НП, с процесуалните правила за тяхното издаване. Актовете са издадени от компетентен орган, съобразно Закона за защита на потребителите и съобразно надлежното упълномощаване от председателя на КЗП, в предвидената от закона писмена форма. Съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. При издаването им е спазен процесуалния ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта. АНО е изпълнил задължението си и по чл. 36, ал. 1 от АПК, като е събрал всички необходими и допустими към правния спор доказателства и след техния анализ е направил своите фактически констатации, а въз основа на тях и правни изводи, които се споделят изцяло от настоящата инстанция. Налице е съответствие между приетите за установени факти, с посочените като приложими в случая правни норми.

Според нормата на чл. 9, ал. 1 от ЗЗП, търговецът е длъжен да предлага на потребителите стоки с етикети на български език или и на български език, с изключение на случаите, когато информацията по ал. 2 може да бъде предоставена чрез използването на широко разпространени символи, като пиктограми и други знаци, които са лесно разбираеми за потребителите, или чрез използването на наименования за произход на стоките, които са общоизвестни. А в ал. 2 на чл. 9 от ЗЗП е пояснено какво трябва да съдържа етикета на български език, а именно етикетът задължително съдържа информация за производителя и вносителя, ако стоката е от внос, за вида на стоката, нейните съществени характеристики, срока на годност и условията на съхраняването ѝ и, ако е необходимо, указания за употреба, като информацията, съдържаща се в етикета, трябва да бъде разбираема, достъпна, ясна, лесна за отличаване и да не бъде подвеждаща. Т.е. посочените две алинеи на чл. 9 са взаимно свързани, като едната задължава търговеца да има етикет върху стоките си на български език, а втората предписва какво следва да е съдържанието на етикета. Доколкото повдигнатото обвинение е за липса на задължителна информация за производител и вносител, ако стоката е внос и за нейните съществени характеристики, то и правилно нарушението е квалифицирано като такова по ал. 2 във вр. с ал. 1.

Съдът намира за неоснователни възраженията, обективирани в касационната жалба, че от наказателното постановление не става ясно какво административният орган приема за съществени характеристики на продуктите. От лексикалния анализ на посоченото словосъчетание „съществени характеристики“ е видно, че същите са такива, които са обичайно свързани с основни характеристики на продукта. В случая, по отношение на конкретизираните в наказателното постановление продукти „електрическа камина“ такива са например мощност, запалителна течност и др. Освен това, съдът съобрази и това, че в хода на производството безспорно е установено, че са налице и другите пропуски в етикетите, а именно не са посочени данни за производител и вносител на продуктите. Последните са достатъчни сами по себе си да обосноват ангажирането на административнонаказателната отговорност на дружеството.

Предвид изложеното, настоящият касационен състав намира, че решението на СРС е правилно и законосъобразно, като съдът е изложил мотиви относно санкционираното нарушение. Съдът приема, че от доказателствата по делото категорично се доказва извършеното от касатора нарушение, като върху стоките, предлагани в магазина на [улица], в [населено място], поставеният етикет на български език, не съдържа информация относно производител, вносител, вид на стоката и нейните съществени характеристики. На тези фактически установявания от страна на КЗП, касаторът не е противопоставил доказателства, оборващи констатациите, както в констативния протокол, така и в АУАН и НП.

По силата на чл. 198 от ЗЗП за нарушение на изискванията за етикетиране на стоките по чл. 9, 10 и 11, на виновните лица се налага глоба, а на едноличните търговци и юридическите лица - имуществена санкция, в размер от 300 до 1500 лв. Тълкуването на санкционната норма налага извода, че тя предвижда наказания за две групи нарушения: 1. Тези по чл. 9, 10, 11 от ЗЗП и тези по наредбите по чл. 12. В разглеждания казус, „Баухаус България“ ЕООД е санкционирано именно за нарушение по чл. 9, ал. 2 от ЗЗП, а наложената санкция е в размер на законоустановения минимум.

За пълнота на изложението, следва да се отбележи, че в случая не намират приложение разпоредбите на чл. 28 от ЗАНН, доколкото констатираното нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обичайните нарушения от този вид. Отделно от това, съдът счита, че липсата на задължителната информация по чл. 9, ал. 2 от ЗЗП върху етикетите на български език, ощетява потребителите, които в правоотношенията си с търговеца са по-слабата икономически страна, по отношение правото им да получат информация за продаваните продукти. Поради това, настоящият касационен състав приема, че не са налице основания, които да мотивират приложението на чл. 28 от ЗАНН.

С оглед гореизложеното, настоящият съдебен състав приема, че при постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон, като го е приложил правилно и е възприел за доказано осъществяването на състава на чл. 9, ал.1 от ЗЗП. В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира законосъобразност на решението на СРС, поради което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XVI-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1655/06.04.2024 г., постановено по НАХД № 6372/2023 г. на Софийски районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: